

eP Primera fila ICULT

Renovació de càrrecs al capdavant de l'auditori modernista

Mar de fons al Palau

Cinc anys després d'esclatar el 'cas Millet' les aigües de l'Orfeó Català continuen mogudes. El 'fair play' brilla per la seva absència en les eleccions a l'entitat

MARIONA CARULLA Economista

MARTA CERVERA
BARCELONA

Cinc anys després que Fèlix Millet hagués de sortir per la porta del darrere del Palau de la Música protegint-se de les càmeres amb un paraigua negre, l'Orfeó Català afronta les seves segones eleccions a junta. El clima s'ha enrairit a la «casa dels cants» (com en deia Joan Maragall) amb proclames gens afinades, expulsions del recinte i acusacions entre els dos candidats.

Dijous que ve, els 1.225 socis amb dret a vot d'aquesta entitat amb 1.780 adscrits hauran d'eleger entre Marionna Carulla, la presidenta fins ara, i Pau Duran. Tots dos van estar presents a la institució en l'etapa de Millet. Carulla, com a

Mariona Carulla, presidenta fins ara de l'entitat i candidata a seguir.

FERRAN NADEU

programa *Ustedes son formidables*. El Palau té un límit.

—¿A què es refereix?

—És impossible fer de tot aquí. Hi ha un límit físic al Palau de la Música. Ja es veu en el concert de Sant Esteve, el més popular. Això no és un club. És important conèixer les nostres arrels: segons els estatuts del 1891, l'objectiu de l'Orfeó Català és divulgar la música amb especial atenció al cant coral. No parlen de ser un club social.

—¿Quin és el límit de socis?

—Situo el límit en 5.000 persones, perquè tothom pugui disfrutar dels concerts.

—El seu opositor considera que els abonats a cicles propis s'haurien d'associar a l'Orfeó.

—En discrepo. No pots obligar la gent a associar-se, l'has de convèncer. El soci ha de tenir un determinat perfil: combregar amb l'ideari i l'esperit de l'Orfeó Català.

—¿Oferirà descomptes a socis?

—Quan vaig arribar al càrrec estava tot per fer. La meua principal preocupació era que l'activitat i les despeses fossin sostenibles. Des de fa quatre anys el pressupost està equilibrat. Abans de pensar en descomptes s'ha de valorar això. El que proposa Duran no s'aguanta. Poques institucions culturals compleixen amb el pressupost amb retallades del 50% en subvencions. La gestió ha estat impecable.

—Doncs el seu oponent creu que els comptes no són clars. Mostra recel per la diferència entre el pressupost de l'Orfeó i la memòria del 2012.

—Qualsevol sap que un pressupost és una previsió i una memòria reflecteix l'activitat real de l'any en una empresa.

—¿Hi ha hagut fair play?

—Per part meua sí. Ells, en canvi, busquen falsejar-ho tot per desacreditar-nos. ≡

«Situo el límit de socis de l'Orfeó Català en 5.000»

M. C.
BARCELONA

Va pilotar els primers quatre anys del Palau de la Música després de l'esclat de Millet. Restituir la confiança en la institució i tornar el protagonisme als cors, l'ànima de la casa, han estat els seus cavalls de batalla.

—¿Quina és la seva millor carta per seduir el soci?

—La feina feta durant els meus primers quatre anys al capdavant de la institució. Hem fet moltes coses i volem continuar treballant per arribar encara més lluny i consolidar el nostre projecte.

—¿Què canviarà al Palau si surt elegida dijous que ve?

—El gran canvi ja s'ha produït. El Palau ara disposa d'un sistema de gestió que evita que es pugui reproduir un frau com el que hi va haver. Ara hi ha una única fundació, un únic comptable que ho controla tot. A la Fundació hi estan representats tots: cantants, mecenes i institucions. El nostre objectiu és vetllar per l'excel·lència musical. Només així podem seguir creixent i augmentant els socis de l'Orfeó, el públic i els abonats.

—¿Com ho aconseguirà?

“

«El nostre objectiu és vetllar per l'excel·lència musical. Només així podem seguir creixent»

—Apostant per la qualitat. El nivell dels nostres cors ha pujat i creixerà més si continuen treballant amb primeres figures i amb orquestres de prestigi internacional. L'any passat l'Orfeó Català va debutar a Viena i l'any que ve, amb el Cor de Cambra, cantarà amb la London Philharmonic a Londres.

—Una de les coses que li recrimina el seu contrincant és no haver augmentat prou la base social.

—El nombre màxim de socis que ha tingut el Palau ha sigut 5.000 l'any 1963, quan el meu pare va posar en marxa una campanya a través del